

GLASUL SEMNULUI

Cred că ne mai putem ridica puțin, ca să citim din cartea **Exodului capitolul 4, de la versetele 1 la 8:**

„Moise a răspuns și a zis: „Iată că n-au să mă creadă, nici n-au să asculte de glasul meu. Ci vor zice: „Nu ți S-a arătat Domnul!”

Domnul i-a zis: „Ce ai în mână?” El a răspuns: „Un toiag.”

Domnul a zis: „Aruncă-l la pământ.” El l-a aruncat la pământ, și toiagul s-a prefăcut într-un șarpe. Moise fugea de el.

Domnul a zis lui Moise: „Întinde-ți mâna și apucă-l de coadă.” El a întins mâna și l-a apucat; și șarpele s-a prefăcut iarăși într-un toiag în mâna lui.

Iată”, a zis Domnul, „ce vei face ca să creadă că ți S-a arătat Domnul Dumnezeul părinților lor, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov.”

Domnul i-a mai zis: „Bagă-ți mâna în sân.” El și-a băgat mâna în sân; apoi a scos-o, și iată că mâna i se acoperise de lepră și se făcuse albă ca zăpada.

Domnul a zis: „Bagă-ți din nou mâna în sân.” El și-a băgat din nou mâna în sân; apoi a scos-o din sân; și iată că mâna se făcuse iarăși cum era carnea lui.

„Dacă nu te vor crede”, a zis Domnul, „și nu vor asculta de glasul celui dintâi semn, vor crede glasul celui de al doilea semn.”

Să ne rugăm.

Doamne Isuse, Dumnezeu neschimbător și fără greșală, Același ieri, azi și în veci, Tu nu Te schimbi, iar noi suntem plini de recunoștință pentru aceasta. Binecuvântează Cuvântul Tău și citirea Lui, în inimile noastre și ajută-ne să avem credință ca să te credem, fiindcă Îți cerem aceasta în Numele lui Isus. Amin. Puteți să vă așezați.

Sunteți una din cele mai bune audiențe în fața căreia am vorbit vreodată, și nu spun aceasta doar așa, ci pentru că este adevărat. În seara aceasta, aș vrea să o luăm cu încetinitorul, ca să vă ajut să înțelegeți ceea ce vreau să spun. Dacă nu pot să vă ajut și să vă ușurez puțin povara pe care o duceți în viața de creștini și dacă nu pot să-l aduc pe necredincios la Hristos, înseamnă că sunt total nefolositor pentru Împărăția lui Dumnezeu. Dar, desigur, eu doresc să fiu o binecuvântare în lucrarea Lui, pentru că El este tăria, nădejdea și Viața noastră.

Dorința mea este să înțelegeți învățătura pe care o aduc, fiindcă în ea se ascund unele lucruri tainice, pe care oamenii nu le pot înțelege imediat. De exemplu, dacă oamenii nu înțeleg cum să se țină de vindecarea divină, pot pierde foarte ușor bătălia atunci când vine vrăjmașul. Astfel, dacă se simt rău și după ce s-a făcut rugăciune pentru ei, își zic: „Am pierdut bătălia...” dar tocmai acesta este semnul vindecării lor. Problema este că nu vă cunoașteți vrăjmașul... Și cum vi l-aș putea arăta în treizeci de minute pe seară, în cinci servicii mici, după care trebuie să plec în altă parte?

Dacă va fi cu voia Domnului, într-una din aceste zile, când marea trezire se va potoli în toată țara, aș vrea să iau un cort și să-l instalăm undeva. Nu va trebui să închiriem nimic, iar dimineața, poate de la ora 10.00 la 12.00, am putea avea un serviciu cu păstorii, după-amiaza am putea avea o întâlnire cu instrucțiuni

referitoare la vindecare, iar seara ne-am putea ruga pentru bolnavi și asta timp de săptămâni întregi. În felul acesta, fără să ne oprim din pricina altor servicii, fiecare poate veni să se roage pentru bolnavi, iar dacă vine cumva diavolul înapoi și spune ceva, putem să verificăm imediat ce se întâmplă. Înțelegeți?

Cred că aceasta va fi o mare binecuvântare pentru vecini, pentru păstori și pentru mulți alții. Eu cred aceasta pentru că așa spune Biblia și cred că fiecare credincios adevărat, va întări fiecare făgăduință a lui Dumnezeu cu un „Amin” puternic. Așa este.

Dacă nu poți crede tot, ci spui: „Ei bine, aceasta o cred, dar despre aceea nu știu ce să spun...” dovedești că ești îndoielnic ca și Eva. Vedeți? Șarpele a încercat să interpreteze Cuvântul în fața Evei, așa că i-a zis: „Oh, aceasta este adevărat și aceasta este adevărat... Da, și aceasta este adevărat, dar sigur că Dumnezeu...” Dumnezeu a spus ceva și aceasta a fost tot! Nu există nici un Cuvânt și nici o frază pe care s-o puteți pune deoparte! Dacă nu poți accepta cu toată inima, fiecare iotă, atunci mai bine nu ai porni de la început. Înțelegeți?

Amintiți-vă că a fost suficient să se sucească doar puțin o singură frază și aceasta a cauzat fiecare boală, durere, moarte, tot. Punerea sub semnul întrebării a unei singure fraze, a cauzat toate acestea. Deci să nu credeți cumva că dacă încălcați cu bună știință o singur frază mică din Cuvânt, voi veți scăpa nepedepsiți! Uneori, oamenii nu acceptă nici măcar jumătate din Cuvânt și totuși spun că se numesc creștini. Vedeți?

Tot Cuvântul este Adevărul, fiecare părticică, dar trebuie pus împreună, iar aceasta o poate face Unul singur și acesta este Duhul Sfânt, care Îl interpretează prin împlinirea a tot ceea ce a spus El că va face. Aceasta este singura modalitate pe care o știu.

În seara aceasta voi vorbi puțin sau voi învăța câteva minute despre subiectul **„Glasul semnului.”**

Voi știți că Moise i-a spus Domnului: „Iată că n-au să mă creadă, nici n-au să asculte de glasul meu. Ci vor zice: „Nu ți S-a arătat Domnul!”

Atunci Domnul i-a zis: „Ce ai în mână?”

„Un toiag vechi de păstor.”

Atunci Domnul a zis: „Aruncă-l la pământ.” El l-a aruncat la pământ, și toiagul s-a prefăcut într-un șarpe.

Domnul a zis lui Moise: „Întinde-ți mâna și apucă-l de coadă.” El a întins mâna și l-a apucat; și șarpele s-a prefăcut iarăși într-un toiag în mâna lui.

Domnul i-a mai zis: „Bagă-ți mâna în sân.” El și-a băgat mâna în sân; apoi a scos-o, și iată că mâna i se acoperise de lepră și se făcuse albă ca zăpada.

Domnul a zis: „Bagă-ți din nou mâna în sân.” El și-a băgat din nou mâna în sân; apoi a scos-o din sân; și iată că mâna se făcuse iarăși cum era carnea lui.

„Dacă nu te vor crede”, a zis Domnul, „și nu vor asculta de glasul celui dintâi semn, vor crede glasul celui de al doilea semn.”

Ați observat cum face aceasta Dumnezeuul cel neschimbător? Oricare dintre voi poate merge înapoi în Arkansas cu cincisprezece ani în urmă, când Domnul a făgăduit glasul celui ce-al doilea semn. Atunci am spus:

„Când se va întâmpla aceasta, nimeni nu îl va putea nega, desigur cu condiția să nu fie un necredincios, pentru că va putea să descopere gândurile, să spună cine

este persoana și multe alte lucruri despre ea.” Câți vă mai amintiți prorocia care s-a spus cu ani în urmă? Atunci Îngerul Domnului a zis: „Vei cunoaște chiar și tainele inimii lor.” Câți dintre voi știu că acest lucru a fost prorocit cu mulți ani în urmă, în vremea când lucram cu primul semn?

Întâmplarea despre care vorbim se petrece undeva în pustiu și se referă la un profet fugat. Moise știa că fusese ales de Dumnezeu să elibereze poporul Israel, fiindcă îi spusese mama sa. Iochebed și soțul ei s-au rugat lui Dumnezeu să le trimită un izbăvitor, iar acesta s-a născut chiar în casa lor. Noi știm cu toți aceasta. Când a crescut, Moise a urmat cele mai bune școli ale vremii, la fel cum se întâmplă și astăzi.

Ce s-ar întâmpla dacă un om ar ști că are o chemare, o însărcinare anume în viață? Desigur, ar fi trimis la „Bob Jones” sau în altă parte, la cele mai bune școli și i s-ar da cea mai bună educație posibilă, dar acesta ar fi cel mai rău lucru pe care l-ar putea face. Da, acesta ar fi cel mai rău lucru pe care l-ar putea face. Când un om spune: „Eu am un Ph.D., LL.D.”, aceasta îl duce tot mai departe de Dumnezeu. Vedeți? Dumnezeu nu se găsește în nimic din toate acestea, ci El este simplu și smerit. Ei încearcă să împartă atomul și să-ți spună cum să faci toate acestea, apoi calcă pe un fir de iarbă despre care nu știu nimic. Să nu credeți cumva că încurajez ignoranța, fiindcă nu este așa, dar încerc să vă arăt că Dumnezeu nu se poate cunoaște prin educație, ci numai și numai prin credință. Și această credință trebuie să se bazeze pe Cuvânt. Moise a mers la școală, iar ei l-au învățat și iar l-au învățat, pentru că s-au gândit că va fi, desigur, un mare conducător militar. Istoria ne spune că el ar fi putut să devină faraonul Egiptului și conducătorul armatelor lui; el ar fi putut să-i elibereze pe oameni și să-i trimită înapoi în țara lor. Adevărul este că ei chiar așa au crezut că se va întâmpla, de aceea l-au pregătit și l-au educat. Moise era deștept și educat și putea să-i învețe și pe alții, dar nu acesta este felul de lucrare al lui Dumnezeu. Acesta este motivul pentru care atunci când a aflat aceasta, a fost foarte supărat.

Aceasta fac și bisericile de astăzi când află că programele lor educaționale... Dar voi nu puteți să-L educați pe Dumnezeu, nici să-L închideți într-o denominațiune. El are felul Său de lucrare, de aceea singura cale prin care te va recunoaște este sub

Sânge. Tu nu poți face aceasta spunând: „Noi toți vom fi metodiști... Noi toți vom fi bapțiști... Noi toți vom fi Adunarea lui Dumnezeu... Noi toți vom fi Biserica lui Dumnezeu... Sau, noi toți vom fi unitarieni...” pentru că aceasta nu Îl va mulțumi, deoarece El are planul Său și conform Lui, noi trebuie să venim sub Sângele Mielului Său și să fim născuți din nou. Toate acele scheme sunt făcute de oameni și sunt greșite de la început; ele au început dintr-o greșeală și vor fi întotdeauna o greșeală până când ne vom întoarce la felul lui Dumnezeu de a face lucrurile. Și singurul fel de lucrare al lui Dumnezeu este sub Sânge. Pe acolo trece El.

Cred că mulți dintre voi ați fost prezenți duminica trecută când am predicat mesajul „Semnul”, iar eu am ținut Semnul înaintea voastră. Câți ați fost acolo? Să vă văd mâinile. Am crezut că a fost și un grup de aici. Dumnezeu recunoaște numai Semnul dat de El, trebuie să fie acolo, pentru că altfel legământul este anulat. Înțelegeți? El privește numai la Semn, iar Semnul este Duhul Sfânt.

După cum am spus deja, Moise s-a supărat și a fugit din Egipt în pustiu, iar acolo s-a căsătorit cu o etiopiană și a avut un fiu pe care l-a numit Gherșom. Într-o zi, în timp ce mergea pe o cărare veche și păștea oile în spatele deșertului, a fost atras de un lucru care părea foarte ciudat. Adevărul este că Dumnezeu este neobișnuit și face lucrurile într-un fel total neobișnuit și contradictoriu științei, educației și teologiei omenești. El este pur și simplu împotriva lor și face aceasta ca să arate că este Dumnezeu. Cum face aceasta? Ia pe cineva care nu știe nimic despre aceste lucruri și lucrează prin el.

De ce atunci când a venit Isus, nu l-a luat pe marele preot Caiafa, care era gata pregătit pentru slujbă? El a venit și a luat bărbați care nu știau nici măcar să-și scrie numele. Biblia spune că ucenicii erau oameni fără școală, necărturari, pentru că Dumnezeu ia întotdeauna un nimic și face din el ceva. Înțelegeți?

Frate, când ajungi să te simți un nimic, ești aproape gata să vii la Dumnezeu și când recunoști că nu știi nimic, dar dorești să cunoști ceva, El îți se va descoperi negreșit.

Fiți atenți! Când s-a întâmplat aceasta în viața lui Moise, a avut loc ceva ce nu s-a mai văzut niciodată, pentru că sosise timpul Exodului. „Exod” înseamnă „A fi luat afară, a fi scos afară.”

De obicei, când se ajunge la o răscruce și are loc un Exod, se întâmplă ceva supranatural, iar eu cred că noi suntem din nou aici. Cred că suntem în fața Exodului Miresei și că vom merge să-L întâlnim pe Mire. Da, eu cred că Exodul este aproape.

Ei se aflau în fața exodului prin care Dumnezeu urma să-i scoată din Egipt și să-i ducă în țara făgăduită, dar pentru aceasta era nevoie să-l educe din nou pe slujitorul Său.

Țineți minte că Moise a fost educat timp de patruzeci de ani în Egipt, timp în care și-a luat toate diplomele și așa mai departe, apoi Dumnezeu a avut nevoie de încă patruzeci de ani ca să scoată din el toată acea educație. Da, a fost nevoie de patruzeci de ani în pustie, ca să poată fi scoasă toată educația aceea lumească din el, iar când s-a întâmplat aceasta, Dumnezeu l-a arătat într-un rug care nu se mistuia. Eu am să vă dovedesc că toate acele lucruri vechi au fost scoase din el. Astfel, fiind un om de știință, vechiul Moise ar fi mers imediat să ia câteva frunze din rugul acela aprins, le-ar fi dus în laborator și le-ar fi cercetat să vadă ce fel de chimicale au fost date pe el de nu se mistuia deloc. Vedeți?

Egiptenii erau foarte deștepți, erau oameni de știință și întreceau cu mult știința pe care o avem noi astăzi. Ei puteau îmbălsăma în așa fel morții, încât și astăzi arată la fel ca atunci, ceea ce noi nu putem face; au construit acele piramide pe care noi nu le putem construi. Vedeți? Știința pe care o posedau era cu mult mai avansată decât știința de astăzi, iar Moise era învățat în toată acea știință și înțelepciune, ceea ce înseamnă că era un om de știință. Astfel, când a venit în prezența aceluia rug, și-a dat seama că rugul acela avea ceva ce lui îi lipsea. O, dacă am putea vedea și noi aceasta astăzi! Dacă am putea înțelege că Dumnezeu are ceva ce lipsește din denominațiunile noastre, ceva ce lipsește din sistemul nostru educațional! Știți ce este aceasta? Prezența supranaturală a lui Hristos! De aceasta

avem nevoie și aceasta ne lipsește.

Și fiindcă Exodul era aproape, Dumnezeu i-a spus ce se va întâmpla și i-a dat două semne, fiecare dintre ele având un glas, glasul semnului. Vedeți? Fiecare semn de la Dumnezeu este urmat de un glas, ceea ce înseamnă că de fiecare dată când El dă un semn adevărat, semnul Său este urmat de un glas. Dacă apare ceva supranatural, priviți-l cu atenție, iar dacă vedeți că nu este urmat de nici un glas, să știți că nu vine de la Dumnezeu. Înțelegeți? Dumnezeu nu arată semne doar de dragul de a arăta că El este Dumnezeu, ci întotdeauna acel semn este urmat de un glas.

Cu ajutorul lui Dumnezeu, în seara aceasta vom căuta în Scriptură și vom vedea dacă acest lucru este adevărat sau nu. Rugul aprins a fost un semn pentru Moise și el a auzit un glas care-i vorbea din mijlocul aceluia rug.

Dumnezeu nu își schimbă niciodată felul de lucrare. El nu Se răzgândește și nu-și ia înapoi Cuvântul, ci prima hotărâre pe care o ia este desăvârșită. Eu pot să iau o decizie, iar apoi să spun: „Ei bine, am greșit...” pentru că sunt om. Și tu poți lua o hotărâre, iar mai târziu să te răzgândești cu privire la ea, dar Dumnezeu nu face niciodată aceasta.

Știința vine cu tot felul de teorii, pe care apoi este nevoită să le retragă, știți aceasta? Astfel, ei dovedesc științific că ceva este adevărat, iar după o vreme vin și dovedesc tot științific că acel lucru este greșit. Înțelegeți? Dar cu toate acestea, refuză să recunoască faptul că a fost o greșeală.

De exemplu, în urmă cu câteva sute de ani, un om de știință francez a dovedit științific că dacă cineva aruncă un obiect cu „infernala” viteză de treizeci de mii pe oră sau dacă cineva călătorește cu această viteză, gravitația își pierde puterea asupra lui și acel obiect se va ridica de pe pământ. Credeți că această teorie mai este acceptată de știința de astăzi? Nicidecum, fiindcă ei merg tot mai departe.

În schimb, predicatorii privesc tot timpul înapoi și fac referire la ce a spus cineva cu mult timp în urmă, în loc să meargă în pas cu lucrarea prezentă a lui Dumnezeu. Dar El nu Își schimbă niciodată felul de lucrare, de aceea, te poți odihni liniștit pe ceea ce a spus prima dată, pentru că trebuie să stea pentru totdeauna pe acel lucru. Dumnezeu nu Se schimbă și nu Se va schimba niciodată, pentru că dacă ar face aceasta, ar dovedi că este la fel de limitat ca și noi și că nu este Infinit și Atotștiutor. Dacă ar face greșeli, ar trebui să-Și ceară scuze și să meargă înapoi să îndrepte lucrurile, dar Dumnezeu este Izvorul întregii înțelepciuni și puteri, este Infinit, Omniprezent, Atotștiutor și Omnipotent. Înțelegeți? El este pur și simplu Dumnezeu. Așa este.

Dumnezeu nu a primit niciodată programele făcute de oameni ca să-L onoreze, ci le-a privit întotdeauna cu dispreț. Mai mult, El s-a folosit întotdeauna de un singur bărbat ca să-Și facă lucrarea și nu a ales niciodată o organizație sau o denominațiune. Da, El folosește întotdeauna o singură persoană, pentru că suntem diferiți unii de alții. Acesta este motivul pentru care nu a avut niciodată doi profeți în același timp pe pământ. Niciodată! Înțelegeți? El alege întotdeauna un singur om și cu acela vorbește; iar când acela pleacă, ridică un alt bărbat prin care să vorbească pentru acel timp. Să țineți minte că acesta a fost întotdeauna planul Lui.

Revenind la tema noastră, vedem că rugul aprins a fost un semn trimis de Dumnezeu ca să atragă atenția lui Moise. Acesta este motivul pentru care Dumnezeu ne dă un semn: ca să atragă atenția oamenilor. Dacă mergem puțin în Scriptură, în timp ce învățăm despre aceasta, vom vedea că acesta este adevărul, că El dă aceste semne ca să atragă atenția oamenilor. Și după ce atrage atenția oamenilor, începe să vorbească glasul semnului. Astfel, Isus a vindecat bolnavii ca să atragă atenția oamenilor, apoi a început să predice. Vedeți? Întotdeauna semnul atrage atenția.

Rugul aprins a fost trimis ca să atragă atenția profetului fugar, așa că Moise s-a întors imediat să vadă ce era acolo. Apoi semnul a fost urmat de glas, deoarece întotdeauna semnul are un glas.

Aceste glasuri și semne sunt trimise cu scopul de a-i atenționa pe oameni că este pe cale să fie descoperit Cuvântul lui Dumnezeu. Astfel, semnul este trimis întotdeauna înainte, ca să atragă atenția oamenilor.

Desigur, mulți dintre voi, cititorii Bibliei, vă gândiți la diferite pasaje din Cuvânt și mă voi referi și eu la unele dintre ele ca să vă arăt că atunci când Dumnezeu dă un semn, o face ca să atragă atenția oamenilor că Se pregătește să le vorbească. Vedeți? El vrea atenția lor, ca să asculte ce are să le spună. Așa este întotdeauna. Semnul este o alertă care atrage atenția oamenilor, pentru ca apoi să înceapă să le vorbească Cuvântul. Și când începe să vorbească, o va face în concordanță cu Cuvântul făgăduit, va fi ceva ce a făgăduit că va face.

Astfel, El i-a zis lui Moise: *„Am văzut asuprirea poporului Meu, care este în Egipt, și am auzit strigătele pe care le scoate din pricina asupritorilor lui; căci îi cunosc durerile.”* (Exod 3.7). Vedeți? *„Mi-am amintit ce i-am promis lui Avraam.”*

Vedeți cum lucrează El? Mai întâi atrage atenția, apoi Își trimite Cuvântul. În lecția noastră, El L-a trimis profetului Moise, pentru că acesta este, a fost și va fi întotdeauna felul Lui de a vorbi: printr-un profet. Așa a făcut la început și așa va face și acum, pentru că El procedează întotdeauna la fel. Cuvântul vine la profet, iar în cazul acesta, profetul a fost Moise. El făgăduise că va scoate poporul Israel din robia egipteană, dar nu spusese cum o va face. Vedeți? El le-a auzit plânsetele, tânguirea și rugăciunile. Ei Îl așteptau pe Dumnezeu, iar Dumnezeu aștepta după ei. El avea deja profetul pregătit în pustiu, dar aștepta ca oamenii să-L cheme să intre în acțiune.

Eu cred că El face și astăzi la fel: așteaptă ca biserica Sa să-L cheme în scenă ca să poată lucra. Făgăduința pentru astăzi este pregătită, este aici, dar oamenii trebuie să plângă, să suspine și să geamă, așa cum au făcut atunci. Numai atunci va intra El în scenă.

Moise a așteptat timp de patruzeci de ani în pustie, pentru că oamenii au respins

semnul, iar el l-a ucis pe acel egiptean, ceea ce nu a fost după voia lui Dumnezeu. Astfel, Dumnezeu l-a luat, l-a dus în pustiu și acolo l-a pregătit să primească supranaturalul. Și când a fost pregătit pentru aceasta, Domnul i-a zis: „Eu le-am auzit plânsul, le-am văzut durerea și cum sunt bătuti de acei paznici, așa că Mi-am amintit făgăduința pe care am făcut-o.” Amin. Vedeți? El era gata să vorbească și avea totul pregătit, așa că a venit și a arătat supranaturalul pentru a atrage atenția profetului.

Și când a ajuns în Egipt, Domnul a arătat supranaturalul pentru că profetul era glasul lui Dumnezeu. Cum ar fi putut un om să ia praf de jos, să-l arunce în aer și să spună: „Așa vorbește Domnul...” iar în câteva ore, toată țara să fie plină de purici, deși până atunci nu fusese niciunul? Când el a spus: „Să fie purici!” deodată puricii au început să apară de peste tot. Ce om ar fi putut face aceasta? Era Dumnezeu care Se folosea de profetul Său pentru a-Și exprima Cuvântul și pentru a-L face un semn prin care Își chema poporul afară din Egipt.

Acum fiți atenți! El Se pregătește să vorbească, așa că trebuie să atragă atenția printr-un semn, iar glasul semnului este ceea ce are El de gând să vorbească. Cuvântul Lui făgăduit se va împlini acum. Vedeți?

„Eu am făgăduit că îi voi scoate cu mână puternică și că Îmi voi arăta puterea în ținutul acela!” El îi făcuse o făgăduință lui Avraam, iar acum era pe cale să o împlinească, așa că a dat un semn, Stâlpul de Foc într-un rug care nu se mistuia, și i-a zis lui Moise: „Du-te acolo, căci Eu voi fi cu tine și tu vei fi gura Mea!” Și când a ajuns acolo, Cuvântul care fusese făgăduit de Dumnezeu S-a împlinit întocmai. Acela a fost glasul semnului. Înțelegeți acum?

Priviți! „Am auzit plângerile lor și Mi-am amintit făgăduința pe care am făcut-o.”

Dumnezeu nu Se schimbă niciodată, ci lucrează întotdeauna la fel. Venirea profetului este semnul că Dumnezeu vrea să vorbească. Cercetați Scripturile și veți vedea că așa este. Biblia spune că El nu a făcut niciodată nimic, până nu Și-a

descoperit mai întâi planul profeților Săi. Așa este. El lucrează prin ei, pentru că sunt slujitorii Lui și la ei vine.

Venirea unui profet este un semn care le scapă întotdeauna oamenilor. Pur și simplu nu îl văd. Înțelegeți? Nimeni nu îl observă în afară de cei care au ochii deschiși să îl vadă, așa că numai cei care sunt aleși să vadă, îl vor putea vedea. Venirea unui profet a fost întotdeauna semnul că Dumnezeu este gata să vorbească, pentru că altfel nu l-ar fi trimis pe pământ. Să țineți minte aceasta! Ei nu ar fi venit pe pământ dacă Dumnezeu nu ar fi fost pregătit să vorbească. Ei sunt canalele prin care vorbește El și fiind Dumnezeu cel neschimbător nu a procedat niciodată altfel.

Acesta a fost întotdeauna felul lui Dumnezeu de a-și face cunoscut glasul copiilor Săi. El își trimite profetul și dă un semn, apoi ia partea din Cuvânt vestită mai dinainte pentru acel timp și o dovedește prin acest bărbat. Aleșii știu că este Glasul Lui, pentru că este Cuvântul făgăduit pentru acea zi. Oh, dacă ar putea vedea oamenii aceasta! Dacă s-ar opri numai o clipă și și-ar da seama! Dar vedeți? Nu îi poți face să creadă. Nici un om nu poate face aceasta. Nici chiar Dumnezeu nu o poate face, pentru că trebuie să creadă ei. Dar dacă acolo nu este nimic cu care să creadă, cum ar putea crede? Înțelegeți? Indiferent ce vei face, ei tot nu vor crede.

Biblia spune că *„El a făcut o mulțime de minuni, dar ei tot nu au putut crede!”* (parafrazare). De ce aceasta? Pentru că tot Biblia spune: *„...măcar că văd, nu văd, și măcar că aud, nu aud, nici nu înțeleg.”* (Matei 13.13). Deși El a fost Mesia și a dovedit aceasta prin tot ce a spus și a făcut, ei au zis: *„Omul acesta nu face decât să dezbină bisericile! Nici măcar nu știm de unde vine.”* Nu este ciudat ce au făcut ei? Și totuși Biblia a spus mai dinainte că o vor face.

Dar Biblia spune că și astăzi va fi la fel. Astfel, în 2Timotei 3.2-7, citim:

„Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, fără evlavie,

fără dragoste firească, neînduplecați, clevetitori, neînfrânați, neîmblânziți, neiubitori de bine,

vânzători, obraznici, îngâmfați; iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu;

având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea. Depărtează-te de oamenii aceștia.

Sunt printre ei unii care se vâra prin case și momesc pe femeile ușurate, îngreuiate de păcate și frământate de felurite pofte,

care învață întotdeauna, și nu pot ajunge niciodată la deplina cunoștință a adevărului.”

Vedeți? Este prorocit și trebuie să se întâmple pentru că este „Așa vorbește Domnul.”

Fiți atenți mai departe: „După cum lane și lambre s-au împotrivit lui Moise, tot așa și oamenii aceștia se împotrivesc adevărului, ca unii care sunt stricați la minte și osândiți în ce privește credința.” (v. 8). Aceasta se va întâmpla în zilele din urmă.

Întotdeauna, El își face cunoscut glasul prin semnul profetului Său. Eu vorbesc despre Moise acum, dar imediat vom vedea unde suntem noi. Cuvântul Domnului este manifestat prin glasul semnului.

Mai întâi, în fața oamenilor este desfășurat semnul făgăduit pentru acea zi, apoi urmează glasul aceluia semn, care este Scriptura scrisă, Cuvântul. Dacă semnul nu are un glas biblic, să stați departe de el, pentru că nu este de la Dumnezeu! Nu

poate fi! El nu poate da o făgăduință pentru o zi și apoi să spună: „Nu voi face aceasta, fiindcă era pentru o altă zi!” ci va sta pe acea făgăduință, iar adevăratul semn biblic este urmat întotdeauna de un glas biblic.

Semnul pe care l-a văzut Moise a fost Dumnezeu în lumina cosmică. Știe cineva care era semnul acela evreiesc vechi care a existat încă înainte de a fi scrisă Biblia? Este o formă triunghiulară sau ovală a unei lumini cosmice. Așa este și se numește „Logosul.” Doctorul Lamsa are acest semn desenat pe coperta Bibliei lui.

Deci, Moise a fost atras de acel semn, care i-a vorbit cu un glas supranatural. Înțelegeți? Semnul l-a atras, iar Dumnezeu i-a zis: „Mi-am adus aminte de făgăduința Mea și am venit să-i eliberez. Pe tine te voi folosi să fii gura Mea, așa că du-te acolo!” Moise a încercat să se scuze, dar Dumnezeu l-a trimis oricum.

Acesta este felul Lui de a-Și interpreta Cuvântul. Un profet adevărat trebuie să fie mai întâi de toate un văzător legitimat de El. Nu poate fi orice individ care vine și spune: „Eu îl am pe „Așa vorbește Domnul!” Profetii nu sunt bărbați peste care îți pui mâinile și astfel devin profeți, ci sunt aleși mai dinainte de Dumnezeu pentru acel ceas. Biblia vorbește despre ei și spune când vor veni și ce vor face; ei sunt trimiși de Dumnezeu și sunt născuți pentru acest scop.

Astfel, El i-a zis lui Ieremia: *„Mai înainte ca să te fi întocmit în pântecul mamei tale, te cunoșteam, și mai înainte ca să fi ieșit tu din pântecul ei, Eu te pusesem deoparte și te făcusem proroc al neamurilor.”* (Ieremia 1.5). Vedeți? Ei posedă acel lucru; și nu este omul, ci este darul lui Dumnezeu din acel om. Moise a fost născut profet; Ieremia a fost născut profet; Isaia a fost născut profet; Ioan Botezătorul a fost născut profet, etc. Dumnezeu a vorbit despre ei, iar ceea ce spun ei trebuie să fie Adevărul. Oamenii își pot da seama dacă sunt profeți adevărați, prin faptul că ceea ce prorocesc este Adevărul și este legitimat de Dumnezeu. Eu încerc să vă spun aceste lucruri, ca să înțelegeți.

Biblia spune: *„Când va fi printre voi un proroc, Eu, Domnul, Mă voi descoperi lui*

Într-o vedenie sau îi voi vorbi într-un vis...” (Numeri 12.6). Vedeți? Și El a mai zis: „Dacă acest proroc spune ceva și nu se împlinește, să nu-l ascultați, dar dacă ceea ce spune, se împlinește, să-l ascultați.” De ce? Pentru că Dumnezeu este cu el.

Noi știm că ceea ce a spus Moise s-a împlinit, ceea ce înseamnă că era un văzător legitimat. Aceasta a fost legitimarea lui: faptul că ceea ce a spus s-a împlinit. El a zis: „Mâine pe vremea aceasta, vor fi pureci tot Egiptul!” și așa a fost. „Mâine pe vremea aceasta, se va întâmpla cutare lucru!” și așa s-a întâmplat. Trebuie să fie întocmai cum s-a spus, nu poate fi doar o întâmplare.

Să nu credeți cumva că judec sau că vă spun o părere personală, însă s-au ridicat o mulțime de bărbați buni, umpluți cu Duhul Sfânt, care au primit de la Dumnezeu un dar de prorocie, dar este o diferență de milioane de mile între darul prorociei și slujba de proroc sau profet. Înțelegeți? O prorocie adusă prin darul prorociei, trebuie judecată de doi sau trei martori înainte de a fi adusă în biserică și la fel o prorocie adusă prin vorbire în limbi și tălmăcire.

Acum, dacă acești bărbați cu daruri sunt presați de oameni și li se spune: „Oh, frate, tu ce zici?” s-ar putea să meargă după o impresie sau după un simțământ și să spună: „Oh, Domnul va face aceasta, Așa vorbește Domnul!” dar aceasta este o minciună. Înțelegeți? Tu nu poți spune: „Așa vorbește Domnul!” până când nu îți vorbește Dumnezeu pe limba Lui și îți spune acel lucru, iar când se întâmplă aceasta, nu este ceea ce spui tu, nici părerea ta, ci este El. Biblia spune că un proroc care vorbește din îndrăzneală, se aventurează fără autoritatea Domnului și spune o minciună.

Dar când vezi un om care spune în Numele Domnului ce se va întâmpla și se întâmplă zi după zi, săptămână după săptămână, lună după lună și an după an, să știi că vine de la Dumnezeu. Înțelegeți? Un astfel de bărbat este însărcinat și trimis de Dumnezeu să aducă descoperirea Cuvântului profetic pentru acea zi, pentru că el este un profet.

Dacă bisericile ar avea o învățătură sănătoasă, oamenii ar înțelege aceste lucruri, dar știți care este problema? Imediat ce dăm de un capăt, îl apucăm și fugim ca sălbaticii cu el, apoi facem din el o doctrină. Fiecare denominațiune își are originea în adevăr. Astfel, dacă luteranii ar fi mers mai departe în sfințenie, iar metodiștii și bapțiștii ar fi primit restituirea darurilor Duhului Sfânt, biserica Domnului ar fi crescut tot timpul, dar fiecare dintre ei au rămas la acel lucru micuț pe care l-au primit și au refuzat să meargă mai departe. Biblia spune că așa vor face întotdeauna și așa trebuie să fie și astăzi. Înțelegeți ce vreau să spun? Ridicați mâinile dacă ați înțeles. Voi trebuie să înțelegeți aceasta, prieteni, pentru că este vorba de viața voastră.

Dumnezeu a dovedit că profetul este un văzător. În limba engleză cuvânt „profet” înseamnă „predicator.” Înțelegeți? Astfel, fiecare predicator care predică Cuvântul profetic sub inspirație, este numit profet. Dar în Vechiul Testament, profeții erau mai mult decât atât, erau văzători. Înțelegeți? Ei spuneau ce se va întâmpla și totul se împlinea întocmai. Astfel, profetul era interpretul Cuvântului pentru acea zi, pentru că Dumnezeu a luat Cuvântul profetic pentru acea zi și l-a descoperit prin el. Acesta era scopul pentru care a venit pe pământ. Și întotdeauna când vine pe pământ un profet, este însoțit de un semn. Fiți atenți în timp ce vom trece prin aceste lucruri și veți vedea că este așa. El își trimite întotdeauna profetul, așa că atunci când vedeți că apare în scenă un profet, fiți atenți! Știați că noi așteptăm chiar acum să vină unul? Și când va veni, să vă aduceți aminte că este pe cale să se întâmple ceva. Aceasta este însărcinarea lui și Dumnezeu își interpretează Cuvântul prin el. Așa scrie în Numeri 12.6: *„Ascultați bine ce vă spun! Când va fi printre voi un proroc, Eu, Domnul, Mă voi descoperi lui într-o vedenie sau îi voi vorbi într-un vis.”*

Amintiți-vă că toată Biblia a fost scrisă de profeți. De ce? Pentru că Cuvântul lui Dumnezeu a venit la ei după ce a fost legitimat și El are felul Său de a-Și legitima Cuvântul. Știați că lumea va fi judecată prin Cuvânt? Catolicii spun că El va judeca lumea prin biserică, dar dacă este așa, pe care dintre ele o va folosi? Dacă spui că prin biserica catolică, prin care dintre ele? Prin cea romană, greacă, sau prin care alta? Vedeți? Toți sunt dezbinați. Poate ziceți: „El va judeca lumea prin biserica baptistă.” Atunci ce facem cu cea metodistă? Vedeți? El nu poate face aceasta; este prea multă confuzie și oamenii nu ar mai ști unde sunt și ce să facă.

Dumnezeu a spus că El va judeca lumea prin Isus Hristos, iar El este Cuvântul. Înseamnă că Dumnezeu va judeca lumea prin Biblie, care este Cuvântul Său legitimat. Înțelegeți? Și dacă El va judeca lumea prin Biblie, înseamnă că nu contează ce crede o denominațiune, nici ce spune un crez; tu trebuie să stai pe Biblie, pentru că ea este Hristos. Așa citim în capitolul unu din Ioan.

Fiți atenți! Biblia a fost scrisă de profeți. Ei au fost insuflați de Duhul Sfânt și au scris-o. Astfel, în Evrei 1.1-2 scrie: *„După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin proroci, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu,*

la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul,” pentru că El a fost manifestarea întregului Cuvânt vorbit prin profeți. El a fost plinătatea Cuvântului; a fost Emanuel, Dumnezeu manifestat în trup.

Duhul lui Dumnezeu a venit în chip de porumbel și S-a așezat peste El spunând: *„Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea.”* În Biblia „King Jones,” scrie: *„...în care Îmi găsesc plăcerea să locuiesc.”* Ce diferență este între a spune: *„în care Îmi găsesc plăcerea”* și *„în care Îmi găsesc plăcerea să locuiesc”*? Dacă spui: *„în care Îmi găsesc plăcerea să locuiesc,”* înseamnă că Dumnezeu era în acel Om, că cerul și pământul s-au împreunat, că Dumnezeu S-a unit cu omul. Acela a fost cel mai mareț ceas din toată istoria omenirii.

Observați! Mai întâi a apărut semnul, Stâlpul de Foc, apoi a vorbit glasul semnului. Înțelegeți? Semnul a fost arătat numai ca să arate că glasul era gata să vorbească. Înțelegeți aceasta?

Semnul arată că glasul lui Dumnezeu se pregătește să vorbească. Știți care este semnul pe care îl arată Dumnezeu astăzi? Imoralitatea oamenilor. Când vedeți că oamenii devin tot mai stricați, uitați-vă la ce vor face în continuare, pentru că El a spus că vor fi tot mai răi. Înțelegeți? Semnul imoralității oamenilor.

Sunt tot felul de semne: semne în ceruri, arătări înfricoșătoare, farfurii zburătoare și așa mai departe. Pentagonul le privește dar nu știe ce sunt. Semne: mări dezlănțuite, valuri uriașe, vremuri tulburi, neînțelegeri între popoare, cutremure puternice, oameni care aleargă dintr-un loc în altul, creșterea cunoștinței, multă agitație, Hristos scos afară din biserică în zilele din urmă ale epocii Laodicea. Noi vedem deja toate acestea cu ochii noștri, ele fiind semnele trimise de Dumnezeu, care ne vorbește. Ce urmează? Dumnezeu trimite în scenă pe cineva ca să dovedească aceasta; să ia partea din Scriptură care vorbește despre acea zi și s-o descopere. Acesta este semnul, dovada care îl însoțește.

Când apare în scenă Stâlpul de Foc, este semnul că glasul este gata să vorbească. Noi vedem acum semnul sfârșitului, așa-i? Câți cred aceasta? Spuneți „Amin!” Înseamnă că glasul este gata să vorbească pentru că vedem deja semnul.

În zilele lui Moise, Stâlpul de Foc a fost acolo ca să arate că glasul era pregătit să vorbească. Dar acesta trebuie să fie un semn, o dovadă biblică a Cuvântului făgăduit și pentru această zi. Vedeți cât de desăvârșită este de fiecare dată ordinea lui Dumnezeu?

Fiți atenți pentru că vom merge puțin înapoi. Înainte ca Biblia să fie scrisă în forma pe care o avem astăzi, era scrisă pe suluri, iar scrierile lui Ieremia, Isaia și așa mai departe, nu erau încă adunate împreună. Dacă un om venea și spunea că este profet și că a avut un vis sau ceva, primul lucru pe care îl făceau ei, era să-l ducă în fața pieptarului judecății, Urim și Tumim. Predicatorii și mulți dintre voi, frații de aici, știți ce este Urim și Tumim. Este vorba de pieptarul lui Aaron cu cele douăsprezece pietre. Și fiți atenți! Dacă acel om începea să vorbească și nu se întâmpla nimic, aceea era dovada că ceea ce spunea nu era adevărat, dar dacă ceea ce spunea era adevărat, pe pieptar începeau să strălucească o mulțime de lumini, ca un curcubeu. Acesta era Urim și Tumim. Știați aceasta, așa-i? Desigur.

Ce era acela? Semnul. Nu contează cum suna ceea ce spunea el, semnul trebuia să fie acolo. Amin. Mai întâi vine semnul, apoi urmează glasul. Trebuie să fie așa, pentru că altfel glasul nu este recunoscut. Așa este. Vedeți? Nu conta cât de

credibil părea ceea ce spunea glasul, dacă Urim și Tumim nu îl legitima ca adevărat, totul era pus deoparte.

Eu știu că Dumnezeu poate face lucruri care nu sunt scrise în Biblie, dar părerea mea este că trăim într-un timp în care ar trebui să fim foarte atenți. Urim și Tumim de astăzi este Biblia lui Dumnezeu și ea ne arată ce trebuie să se întâmple acum.

Faptul că ei vor să întemeieze o organizație mare și să ne ducă într-un conciliu ecumenic este cumva un semn al unității despre care vorbește Domnul? Nicidecum! Pentru mine, acesta este un semn al antihristului. Este exact lucrul despre care ne avertizează Biblia. Acesta nu este nicidecum un semn biblic dat de Dumnezeu, ci este semnul fiarei. Urim și Tumim este Cuvântul lui Dumnezeu. El îi arată credinciosului ce cale să urmeze și luminează peste ceea ce a spus că va avea loc în zilele din urmă. În ce privește această unificare religioasă, este un semn greșit.

Poate cineva zice: „Ei bine, eu am un doctorat în PhD, un LLD și am fost numit cutare și cutare...” dar voi nu găsiți așa ceva în Biblie. „Eu sunt conducătorul organizației cutare, sunt șef de district, sunt episcop, sunt cutare și cutare...” Pe mine nu mă interesează ce ești, fiindcă noi ne uităm după un singur semn, iar acela este Cuvântul legitimat al lui Dumnezeu, este „Așa vorbește Domnul.” Glasul semnului este Cuvântul lui Dumnezeu și El are întâietate. Când Lumina strălucea peste Urim și Tumim, ei spuneau: „Acesta este adevărul!” Vedeți? Lumina era semnul care dovedea că glasul era adevărul.

Priviți însă cum oamenii au desființat acest lucru prin tradițiile lor. În Marcu 16.15-18 găsim ultima poruncă pe care a dat-o Isus Hristos bisericii Sale, după înviere:

„Apoi le-a zis: „Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.

Cine va crede și se va boteza va fi mântuit; dar cine nu va crede va fi osândit.

Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede..."

Dacă acest lucru nu strălucește pe Urim și Tumimul vieții tale, înseamnă că ceva este greșit

„Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi;

vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.” Vedeți? Totuși, oamenii cu educație înaltă neagă aceasta. Cum poate să nu strălucească lumina peste Urim și Tumim, când El a spus clar că *„aceste semne îi vor însoți pe cei ce vor crede”*? Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat în întregime, literă cu literă, de aceea, Urim și Tumim trebuie să strălucească peste acel semn. Pe mine nu mă interesează ce face semnul, fiindcă dacă nu este în acord cu Cuvântul, este greșit. Nu ne-a spus Domnul Isus în Matei 24.24 că cele două duhuri vor fi atât de apropiate, încât dacă ar fi cu puțință i-ar înșela chiar și pe cei aleși?

Puneți-vă coiful credinței pe cap, luați toată armătura lui Dumnezeu și ascultați-mă cu atenție! Noi trebuie să facem întocmai cum a spus Dumnezeu, pentru că totul se va întâmpla întocmai cum a spus Isus. Astfel, dacă El a spus: *„Aceste semne...”*, așa trebuie să fie, chiar dacă ei spun că acestea au fost date doar pentru apostoli.

Biblia spune: *„Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.”* Unde scrie că aceste semne au fost date doar pentru apostoli? *„Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.”* Este adevărat? Când a spus El că aceste lucruri au fost numai pentru apostoli? Vedeți? Aceste semne vor însoți orice făptură, în toată lumea. Cu toate acestea, un bărbat a spus: *„În zilele acelea...”* încercând să treacă peste aceasta. Un astfel de bărbat nu este

un proroc al Domnului. El este prorocul unei denominațiuni și nu unul trimis de Dumnezeu, așa că vine cu dogma, teoria sau învățătura unei denominațiuni oarecare. Dar eu vorbesc despre Dumnezeu și Cuvântul Său, despre Urim și Tumimul biblic, despre semnul biblic și glasul care îl urmează.

Profetul Iona a fost trimis la Ninive, iar semnul a fost că peștele l-a scuipat pe malul mării. Oamenii din Ninive erau păgâni, iar îndeletnicirea lor principală era pescuitul. Și iată că într-o zi au văzut cum un pește mare s-a apropiat și a scuipat pe țărm un om, pe profetul trimis de Dumnezeu la ei ca să le aducă un mesaj. Ei s-au apropiat de mal, iar acolo stătea semnul urmat de glasul care a spus: Pocăiți-vă sau veți pieri!" Vedeți? Înainte ca Dumnezeu să lovească acea națiune și s-o scufunde pe fundul mării, le-a dat un semn supranatural și le-a trimis un profet cu Cuvântul Său.

Țineți minte că acel semn este valabil până în ziua de astăzi! Isus s-a referit la el când a zis: *„Un neam viclean și preacurvar cere un semn; dar nu i se va da alt semn, decât semnul prorocului Iona.*

Căci, după cum Iona a stat trei zile și trei nopți în pântecul chitului, tot așa și Fiul omului va sta trei zile și trei nopți în inima pământului.” (Matei 12.39-40). Ei vor primi acel semn, semnul învierii. Dacă a existat vreodată un neam viclean și preacurvar, acela este cel de acum. De altfel, Isus a spus că așa va fi: *„Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot se va întâmpla aidoma...și în ziua când Se va arăta Fiul omului.”* (Luca 17.28,30). Înseamnă că noi trăim într-o generație rea și adulteră, care va primi semnul Hristosului înviat, care este Același ieri, azi și în veci. Așa a spus Isus. Desigur.

Iona era profet, iar Dumnezeu l-a trimis la Ninive. Dar ce s-a întâmplat? El a încercat să fugă, la fel ca Moise, dar tu nu poți fugi de responsabilitatea pe care o ai. Mulți oameni te pot bate pe umăr și să-ți spună: „Vino în gruparea noastră!” dar nu există așa ceva, fiindcă singurul pe care trebuie să-L urmezi este Dumnezeu, care-ți spune: „Vino la Mine!”

Iona a fugit la Tars, dar Dumnezeu l-a pus într-o balenă și l-a trimis înapoi. Astfel, el a mers acolo și acela a fost semnul, iar glasul semnelui a anunțat pocăința sau pierzarea. Și ce s-a întâmplat? Ei au urmat glasul, pentru că au crezut semnul și astfel nu au pierit. Aceasta a fost singura cale: să creadă semnul și să urmeze glasul.

Singura cale ca membrii bisericilor de astăzi să nu meargă la judecată este să creadă semnul și să urmeze glasul lui Dumnezeu; și glasul Lui spune și acum: „Pocăiți-vă sau veți pieri!”

Înainte ca Dumnezeu să distrugă lumea prin potop, l-a trimis pe profetul Său Noe. Astfel, profetul a fost un semn. Pentru ce? Pentru judecata care se apropia. El a construit semnul sub ochii lor: arca, în timp ce le predica Evanghelia. Vedeți? Glasul lui Dumnezeu a vorbit, dar lumea a fost distrusă pentru că nu a luat aminte.

Ioan Botezătorul a venit la Israel ca profet, după ce timp de patru sute de ani nu mai fuseseră vizitați de nici un profet. Aceasta a fost cea mai lungă perioadă fără profet, pe care a avut-o Israel vreodată. Ce a făcut Dumnezeu? De ce i-a lăsat să meargă patru sute de ani așa? El voia ca acel profet să fie atât de deosebit înaintea lor, încât să-i facă să înțeleagă și să ia aminte la tot ce le va spune, mai ales că venirea lui era vestită: „*Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea...*” (Maleahi 3.1). Iată-l deci, pe profetul Ioan intrând în scenă. Venirea lui a fost un semn. Ce anunța el? Că venirea lui Mesia era aproape. Vedeți? El atrăgea atenția lui Israel cu privire la Cel ce urma să vină.

Știați că este făgăduită venirea unui asemenea bărbat și pentru zilele din urmă? Așa este. Și ce va face el? Îi va aduna pe oameni și le va atrage atenția, ca să le întoarcă inimile spre credința părinților apostoli, către început. El va spune: „Luați toate aceste crezuri și aruncați-le deoparte, apoi mergeți și faceți ce spune Biblia! Întoarceți-vă înapoi la credința apostolilor!” împlinind astfel ceea ce a făgăduit Dumnezeu că va face.

Fiți atenți! Apariția lui Ioan a fost un semn că Mesia era pe aproape. L-au primit ei? Nu, ei nu l-au crezut. Cu siguranță că nu. Ei n-au avut nici o legătură cu el pentru că predicile lui erau contrare învățăturilor lor. Pur și simplu nu l-au putut crede, deși era un semn și oamenii știau că este un profet. Da, toți știau că este pe cale să se întâmple ceva, dar tot nu l-au crezut. Vedeți?

Eu tocmai am trecut prin două sau trei pagini de însemnări referitoare la diferiți profeți, numai ca să vă arăt acest lucru. Puteți înțelege că înainte de a se întâmpla orice, Dumnezeu vine la profet ca să-și dovedească Cuvântul și că venirea aceluia profet este un semn?

Ioan a fost un semn; a fost profetul care a adus mesajul că Mesia era aproape. Da, Ioan a fost semnul venirii lui Isus. Noi știm că atunci când Dumnezeu vorbește și spune aceste lucruri, trebuie să se întâmple. Ioan a fost semnul pregător, credeți aceasta? Și dacă atunci a fost un semn pregător al venirii Lui, înseamnă că vom avea din nou un asemenea semn.

Fiți atenți! Mesajul și natura lui, au fost exact ca Duhul cu care a fost uns. Da, Ioan a fost la fel ca Ilie. Isus a spus aceasta.

„Ucenicii l-au pus întrebarea următoare: „Oare de ce zic cărturarii că întâi trebuie să vină Ilie?”

Drept răspuns, Isus le-a zis: „...Ilie a și venit, și ei nu l-au cunoscut, ci au făcut cu el ce au vrut.” (Matei 17.10,12). Vedeți? „...Tot așa are să sufere și Fiul omului din partea lor,” pentru că Scriptura trebuie să se împlinească.

Uitați-vă la Ioan! Uitați-vă la ce a făcut el. Ioan a fost un bărbat deosebit, venit de nicăieri, la fel ca Ilie. Amândoi au iubit sălbăticia; amândoi au criticat femeile imorale și vopsite, natura lor fiind foarte asemănătoare. Da, Ioan a fost exact ca Ilie, urmând aceeași cale. Ioan este cel care l-a prezentat pe Mesia și a criticat

femeile imorale.

Uitați-vă la timpul nostru și la acești așa ziși proroci ai bisericilor de astăzi, care se pretind slujitorii lui Dumnezeu. Unii din acești proroci Ahabi moderni, umblă alături de Izabelele lor vopsite și cu părul scurt, care îi conduc peste tot unde vor ele, deși ei au pretenția că sunt doctori în Biblie și mai știu eu ce. Cum este posibil așa ceva? Ei sunt la fel ca Ahab. Da, ei au doctrinele și crezurile lor și se tem să iasă din ele; se tem că dacă spun ceva contra, vor fi dați afară din denominațiunile lor.

Dați-mi voie să vă spun că Dumnezeu este pe cale să ridice în scenă pe cineva care va condamna toate acestea. El a făcut aceasta în zilele lui Ilie și în zilele lui Ioan, și a făgăduit că o va face din nou în zilele din urmă. Noi suntem în timpul pentru care a fost făgăduit acest lucru; suntem în timpul când vom vedea împlinirea Cuvântului din Maleahi 4, întocmai cum a spus El: vom primi un semn al judecății care vine, al focului arzător care va arde toți necredincioșii, iar cei credincioși vor călca pe cenușa celor răi. Acest lucru este făgăduit, este profețit, este „Așa vorbește Domnul!” de aceea trebuie să se împlinească. Ce va face glasul Lui când acest bărbat va veni în scenă? Va descoperi Cuvântul făgăduit al lui Isus Hristos, pentru că Biblia spune în Evrei 13.8 că El este Același ieri, azi și în veci. Așa este.

El a făgăduit aceasta și în Luca 17.30, unde scrie: *„Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot se va întâmpla aiudoma... și în ziua când Se va arăta Fiul omului.”* Este profețit că Se va arăta Fiul omului. Ce ni se va descoperi? Viața Lui de la crucificare, timp ce o mie nouă sute de ani, pentru că a înviat dintre cei morți și este viu printre noi. El va fi descoperit, pentru că trebuie să se întâmple la fel ca în zilele Sodomei. Voi puteți spune ce vreți, dar adevărul este aici, pentru că Cuvântul nu are nevoie de interpretarea nimănui, ci se interpretează singur, descoperindu-L pe Hristos, așa cum a fost făgăduit. Da, El va veni în scenă.

Și Pavel a primit un semn. Haideți să-l privim puțin. Credeți că Pavel a fost un profet? Sigur că a fost, iar când a venit în scenă, a primit un semn. Ce semn a primit Pavel, știți? El era iudeu și Biblia spune că în timp ce mergea spre Damasc,

pe drum i s-a arătat un Stâlp de Foc. Vedeți? Isus murise, înviase și Se înălțase, iar Pavel a întâlnit o Lumină puternică, așa că a strigat: „*Cine ești Tu, Doamne?*” Și Domnul i-a răspuns: „*Eu sunt Isus pe care-L prigonești,*” după care i s-a spus că a fost chemat să fie un vas ales.

Fiți atenți! Ce a avut Pavel și ceilalți nu au avut? Belșugul descoperirii Cuvântului lui Dumnezeu, el fiind acela care a înțeles că **Isus al Noului Testament este IaHVeH al Vechiului Testament**. Aleluia! El a primit descoperirea acestui lucru și a scris-o pentru că Dumnezeu a îngăduit să fie adăugată în Biblie. Cuvântul vine numai prin profeți și în concordanță cu restul Bibliei. Vedeți? Dumnezeu i-a descoperit acest lucru lui Pavel și i-a îngăduit să scrie aceste cuvinte inspirate în Biblie. Oh, Doamne! Pavel a dezvăluit că El este IaHVeH al Vechiului Testament, pentru că L-a întâlnit.

Când a văzut Stâlpul de Foc, el a știut că era Cel care i-a condus pe copiii lui Israel afară din Egipt și în toată călătoria lor, iar acum iată-L că era înaintea lui. Și când L-a văzut, L-a întrebat: „*Cine ești Tu, Doamne?*” și Glasul i-a răspuns: „*Eu sunt Isus pe care-L prigonești.*”

El a văzut că Cel care Și-a condus poporul și pe care L-a întâlnit Moise, Cel care este marele „Eu sunt”, Același ieri, azi și în veci, S-a arătat în trup de carne. Aceasta a fost descoperirea pe care a primit-o el și care era deasupra tuturor. Pavel a primit-o într-un fel atât de măreț, încât a renunțat la tot pentru bogăția descoperirii care i-a fost dată. Oh, Doamne!

Ce s-a întâmplat? Descoperirea primită de el a fost o profeție pentru astăzi; a fost Glasul care a venit înainte și despre care Biblia spune că Se va confirma din nou astăzi. Aleluia! Este Glasul confirmat despre care s-a scris, pentru că el a fost profetul lui Dumnezeu care a adus descoperirea, iar semnul vorbea despre ceva.

Când a venit Isus în scenă, El a fost manifestarea Cuvântului profețit care avea de împlinit o lucrare. Credeți aceasta? Desigur, El avea o însărcinare pe care trebuia s-

o ducă la îndeplinire: ceea ce era scris despre El. Aseară am văzut cum, după înviere, El a vorbit cu Cleopa și cu celălalt ucenic și le-a zis: „*O, nepricepuților și zăbavnici cu inima, când este vorba să credeți tot ce au spus prorocii!*”

Nu trebuia să sufere Hristosul aceste lucruri și să intre în slava Sa?” (Luca 24.25-26). El trebuia să împlinească lucrarea pentru care venise; trebuia să fie Glasul Scripturii pentru acea zi, dar înainte să facă aceasta, a început cu vindecarea bolnavilor. Desigur, toți voiau să vadă semnul și toți credeau în vindecare, dar curând Glasul s-a schimbat, așa că într-o zi, a zis: „*Eu și Tatăl una suntem.*” Oh, aceasta a fost prea mult!

„...*Tu, care ești un om, Te faci Dumnezeu.*” (Ioan 10.33). Vedeți? Când au văzut semnul, au crezut, dar când au auzit Glasul din spatele aceluși semn, slujba care a urmat acel semn, nu au putut înțelege. Acesta este întotdeauna momentul când apar problemele.

Amintiți-vă că El a ales doisprezece ucenici și a făcut-o înainte de întemeierea lumii, dar cu toate acestea a spus: „*Nu v-am ales Eu pe voi cei doisprezece? Și totuși unul din voi este un drac.*” (Ioan 6.70). Locul lui a fost luat de Pavel, el fiind cel ales de Dumnezeu pentru această slujbă.

Într-o zi, Isus a început să le vorbească oamenilor și a zis: „*Adevărat, adevărat vă spun că, dacă nu mâncați trupul Fiului omului și dacă nu beți sângele Lui, n-aveți viața în voi înșivă.*” (Ioan 6.53). Ce ar spune medicii despre aceasta? Totuși, El nu le-a dat nici o explicație, pentru că a venit doar pentru aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte. Acesta este motivul pentru care a spus: „*Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimis; și Eu îl voi învia în ziua de apoi.*” Și: „*Tot ce-Mi dă Tatăl va ajunge la Mine...*” (Ioan 6.44,37). Vedeți? „Numai cei pe care Mi i-a dat Tatăl, vor înțelege, cei al căror nume a fost scris în Cartea Vieții încă înainte de întemeierea lumii.” Pe aceia a venit să-i răscumpere El.

În acel ceas măreț, El a spus: „...*dacă nu mâncați trupul Fiului omului și dacă nu*

beți sângele Lui...” Vă puteți imagina ce au gândit oamenii aceia? „Omul acesta nu este în toate mințile! Vrea să facă din noi niște canibali? Probabil merge undeva și se sinucide, apoi trebuie să-i mâncăm carnea și să-i bem sângele.” Vedeți? Ei n-au înțeles niciodată aceasta. El i-a spus lui Nicodim: „*Dacă v-am vorbit despre lucruri pământești, și nu credeți, cum veți crede când vă voi vorbi despre lucrurile cerești?*” (Ioan 3.12). Și pentru că n-au înțeles cuvintele Lui, adunarea s-a micșorat.

Apoi le-a mai zis: „*Dar dacă ați vedea pe Fiul omului suindu-Se unde era mai înainte?...*” (Ioan 6.62). Când au auzit aceste cuvinte, cei șaptezeci de predicatori și asociația lor, au zis: „Care este problema cu omul acesta? Cum să se suie Fiul omului în cer unde era mai înainte? Nu stăm noi tot timpul cu El? Mâncăm împreună, dormim, pescuim, mergem în munți, în pustie și pe malul mării, am văzut cu toții patul în care a fost legănat, am vorbit cu mama lui și l-am cunoscut pe Iosif, tatăl Lui. Noi știm toate aceste lucruri, iar El vine și ne spune că Fiul omului se suie unde era mai înainte? Oh, cum poate spune așa ceva?” Vedeți? El era Cuvântul făcut trup, dar ei nu puteau înțelege aceasta.

Nu demult, am citit câteva din cele mai deosebite versete biblice, în care se spune ce s-a întâmplat când Isus avea doisprezece ani. Părinții Săi mergeau în fiecare an la Ierusalim, la praznicul Paștilor și Îl duceau și pe Isus cu ei. Și iată că la întoarcerea spre casă L-au pierdut, așa că s-au întors înapoi și L-au găsit abia după trei zile. Maria mărturisise clar că Duhul Sfânt a umbrit-o și că acel Fiu fusese născut în mod supranatural, dar când L-a găsit în Templu discutând cu acei mari învățați, ce a făcut ea? A spus: „*...tatăl Tău și eu Te-am căutat cu îngrijorare.*” (Luca 2.48). Ce a făcut prin aceasta? Și-a contrazis propria mărturie, numindu-l pe Iosif tatăl lui Isus. Și voi spuneți că Maria este mama lui Dumnezeu. Cum se poate aceasta?

Fiți atenți! Cuvântul lui Dumnezeu este Cel ce corectează întotdeauna. Astfel, acel Copil de doisprezece ani, care, din câte știm, nu fusese nici măcar o zi la școală, S-a întors spre ea și i-a zis: „*De ce M-ați căutat? Oare nu știați că trebuie să fiu în Casa Tatălui Meu?*” (v. 49).

El este și astăzi Cuvântul și este Același ieri, azi și în veci. „*Oare nu știați...*” Dacă ar fi fost Fiul lui Iosif, ar fi fost în casa lui și s-ar fi ocupat de tâmplărie, dar El Se ocupa de problemele Tatălui Său ceresc, atacând organizațiile pe care le aveau acolo. Îi rupea în bucăți, iar ei rămâneau uimiți de înțelepciunea aceluia Copil. Observați cât este de desăvârșit! Hristos este Același ieri, azi și în veci, iar descoperirea Lui este la fel.

Când a început să vindece, totul a fost în ordine, dar când a început să vorbească Glasul și a zis: „...*dacă nu mâncați trupul Fiului omului și dacă nu beți sângele Lui...*” adunarea l-a părăsit zicând: „Oh, omul acela! Nu vrem să-l mai auzim, fiindcă și-a ieșit din minți!” Vedeți? Ei au uitat tot ce făcuse sub privirile lor, toată descoperirea, pentru că nu citiseră Biblia ca să vadă ceasul în care trăiau. Desigur, El era o Persoană ciudată, pentru că Dumnezeu lucrează întotdeauna așa.

De ce Mica nu a putut să fie de acord cu restul prorocilor israeliți când a stat înaintea lui Ahab, a lui Iosafat și a celorlalți? Pentru că el avea Cuvântul lui Dumnezeu. Acesta este motivul pentru care a zis: „Eu spun numai ce a spus Dumnezeu.” Ei aveau autoritate spirituală și puteau să arate că aveau dreptate, dar nu conform întregului Cuvânt. Acesta este motivul pentru care a spus Isus: „*De asemenea este scris.*” Vedeți? Dar ei nu au înțeles.

Trebuie să închei pentru că se face târziu și vreau să chemăm și un rând de rugăciune, dar aș vrea să vă mai spun câteva cuvinte.

Fiți atenți! Când vine un profet, el arată un semn, iar când se întâmplă aceasta, din acel semn vorbește un Glas, un Glas supranatural care trebuie să fie în acord cu Biblia și să reflecte Cuvântul pentru ceasul acela. Întotdeauna a fost așa și întotdeauna va fi așa, pentru că Dumnezeu nu Se poate schimba.

Priviți prima etapă a slujbei lui Isus. Oh, toată lumea Îl dorea în biserica lor: „O, El este o Persoană foarte importantă!” Sigur că da, pentru că mergea prin sinagogi, citea din suluri și apoi se așeza. „O,” spuneau ei, „tânărul Rabin...”

Într-o zi, El a început să vorbească altfel cu ei. Glasul semnului a început să vorbească, iar când s-a întâmplat aceasta, nu l-a mai vrut nimeni. Cineva a spus: „Omul acesta este nebun și încearcă să facă din noi niște canibali.” Vedeți? El nu le-a explicat niciodată ceea ce a spus, ci i-a lăsat să plece.

Apoi, cei șaptezeci, asociația predicatorilor care umblau cu el, au zis: „Cum poate să se suie omul acesta la cer? Cine este El, căci se face egal cu Dumnezeu. Aceasta este prea de tot!” și au plecat și ei.

Atunci El s-a întors spre cei doisprezece și le-a zis: „*Voi nu vă duceți?*” Înțelegeți? Ei n-au putut pleca, pentru că au văzut ceva în El. Astfel, deși nu puteau explica ceea ce spunea, au crezut oricum. Nu au pus nici o întrebare și nu i-a deranjat nimic. Da, ei credeau pentru că era o legitimare a Scripturii. Credeți aceasta?

Petru l-a zis: „*Doamne, la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieții veșnice.*” (Ioan 6.68). Ei au văzut aceasta, au știut cine era El și ce trebuia să facă, așa că au zis: „Nu contează că nu putem explica aceasta. Noi credem oricum.” Vedeți? Ei erau rânduiți încă înainte de întemeierea lumii, de aceea, când a strălucit Lumina, au recunoscut-o și n-au mai putut fi mișcați de nimeni de pe poziție. Pe ei nu i-a deranjat nimic, ci au mers înainte pentru că au crezut. De ce? Lor le vorbise Glasul.

Am să vă spun ceva. Glasul va vorbi din nou. Într-o zi va veni un semn, și ce va face el? Semnul Laodiceii trebuie să fie la fel ca atunci. Trebuie să fie un glas care să ne vorbească și în aceste zile din urmă. Țineți minte că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci și noi știm că așa cum a fost scos afară atunci, este scos și ținut afară și în epoca Laodicea.

Ascultați Glasul: „*Iată Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el cu Mine.*” (Apocalipsa 3.20). El stă afară din biserică și bate la ușă, încercând să intre: „*...Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el cu Mine.* Da, Eu voi intra și Mă voi face cunoscut. Dacă aș putea intra, cum am făcut atunci în Emaus, M-aș

putea face cunoscut.” Biblia spune că se va întâmpla în felul acesta și așa este.

Este același Hristos și El spune: „Eu Mă voi descoperi ca Același ieri, azi și în veci. Da, Fiul omului Se va descoperi în ziua când bisericile vor fi ca în zilele Sodomei, iar Eu voi sta la ușă și voi bate, încercând să intru.”

O, dacă ați putea crede descoperirea adevărată din ceasul în care trăim! Nu am timp să trec prin toate acestea, dar voi puteți vedea descoperirea adevărată în care Dumnezeu Își arată semnul însoțit de un glas biblic. Înțelegeți aceasta? Haideți să ne rugăm.

Doamne Isuse, noi așteptăm un Cuvânt de la Tine, o dovadă că acesta este Adevărul. Tată ceresc, noi știm care ar fi sfârșitul nostru dacă am fi niște martori mincinoși. Unde aș putea merge, Doamne? Ce s-ar întâmpla cu mine? Care ar fi sfârșitul meu dacă aș fi găsit un martor mincinos sau dacă aș avea casa zidită pe nisip sau pe paie? Dumnezeule, ajută-ne pe noi, credincioșii adevărați, să stăm pe Cuvânt chiar dacă trebuie să rămânem singuri, fiindcă Îți vedem semnul, Doamne, și știm că este pe cale să se întâmple ceva. Știm că timpul sfârșitului este aici și știm ce este făgăduit pentru noi. Ajută-ne să nu trecem pe alături, fără să vedem. Vino, Doamne Isuse! Tu ești Același și în seara aceasta, și poți să faci ca cineva să te invite înăuntru, iar dacă ai putea intra, ai putea să i Te faci cunoscut. Te rog să împlinești aceasta, în Numele lui Isus. Amin.

Am întârziat puțin, prieteni, pentru că pur și simplu nu am văzut ceasul. Vă voi mai ține încă vreo 10-15 minute, pentru că aș vrea să chem un rând de rugăciune. Am un ceas de mână pe care l-am primit din Elveția și care poate fi setat să sune când trebuie să mă opresc, dar astăzi am uitat să-l aduc. Vă rog să mă iertați pentru că am vorbit prea mult, dar poate că vom recupera mâine seară.

Aveți numere de rugăciune? De la ce număr? De la unu la o sută? Data trecută de la ce număr am început? De la unu la cincizeci? Atunci în seara aceasta vom începe de la șaptezeci și cinci.

Cine are numărul E-75 să ridice mâna. Este? Vino aici, doamnă. Deci, 75, 76, 77, 78, 79, 80. Ridicați-vă în picioare. Bine. Acum de la 80 la 85.

Nu vă îngrijorați, pentru că veți fi chemați toți cei care aveți numere de rugăciune. De la 85 la 90. Da. Și de la 90 la 100. Numerele cu litera E. Ridicați-vă în picioare și veniți în partea aceasta. Frate Roy, ajută-mă să număr și să văd dacă sunt toți.

Unii dintre voi nu au numere de rugăciune, dar sunt bolnavi și doresc puterea vindecătoare a lui Dumnezeu, este adevărat? Dacă este așa, ridicați mâinile și spuneți: „Doresc să fiu vindecat de Dumnezeu.”

Frate Roy, du-te și ajută-i pentru că suntem deja în întârziere. Da, el dorește să spună aceasta în spaniolă...

Cred că ați fi surprinși să aflați cum este peste ocean. Odată când am fost în Africa, am avut peste cincisprezece traducători, care stăteau în fața a aproximativ două sute de mii de oameni. Eu spuneam: „Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu...” și traducătorii traduceau pentru fiecare trib prezent, iar când trebuia să vorbesc din nou trebuia să mă gândesc ce vreau să spun. Este diferit față de aici, dar am văzut cum treizeci de mii de băștinași și-au predat inima lui Isus Hristos, într-o singură adunare, și și-au trântit idolii la pământ, ridicând un nor gros de praf.

(Cineva vorbește în spaniolă). Lipsește cineva sau ce este? Am vrut să fiu sigur că este în ordine. Asta este bine, îl cunoașteți pe fratele Espinoza? El nu este aici, dar a fost cu mine în Mexico atunci când a fost înviat copilașul acela mort. Cred că ați auzit istorisirea, așa-i? A fost publicată în revista oamenilor de afaceri: „Vocea.” Aș vrea să merg într-o zi din nou acolo, pentru că oamenii aceia sunt smeriți și cred cu adevărat. Biserica le promite întotdeauna ceva, dar nu le dă nimic, însă noi avem la îndemână tot ceea ce ne-a fost făgăduit în Biblie. Noi vedem cu toții că acest lucru și aceasta o face reală. Desigur.

Acum aş vrea să-mi acordați cu toții atenția voastră pentru următoarele zece minute. Poate am greșit și am chemat prea mulți, nu știu. Rândul este lung și răsfirat. Haideți să începem...

Vă rog să stați liniștiți, ca să nu fie nici o întrerupere sau deranjament, pentru că Duhul Sfânt este foarte sensibil. Câți ați știut aceasta? Trebuie să stați cât se poate de respectuoși.

Câți dintre voi ați mai fost prezenți în asemenea adunări și ați văzut cum trec duhurile de la unul la altul? Desigur. Înseamnă că ați văzut ce se întâmplă dacă oamenii nu au respect; cum își pierd mințile, înnebunesc și aruncă scaunele prin sală când sunt scoși dracii afară. Unii dintre ei au paralizat și au fost scoși afară așa, iar alții au căzut chiar morți în mijlocul nostru. Vedeți? Noi nu ne jucăm de-a biserica, ci stăm în prezența Duhului Sfânt.

Odată când am fost în Canada, un bărbat a încercat să mă hipnotizeze. Cum se numește orașul acela de dincolo de Detroit? Windsor. Da. Ei l-au învățat cum să hipnotizeze soldații din armată, așa că îi făcea să latre ca un câine și așa mai departe. În timp ce stăteam acolo, am simțit ceva ciudat, iar Duhul Sfânt mi-a zis: „Cheamă-l aici!” apoi a continuat: „Fiul diavolului, cum a pus Satan în inima ta gândul să vii aici? Pentru că ai făcut aceasta, te vor scoate de aici paralizat!” Aceasta s-a întâmplat cu doisprezece ani în urmă și este paralizat și astăzi. Vedeți? Dumnezeu este același Dumnezeu și nu Se schimbă niciodată, de aceea, tot ce trebuie să facem este să credem și să fim respectuoși. Priviți doar aici și credeți.

Nu știu dacă Duhul Sfânt va veni în seara aceasta, dar dacă va veni, după ce fel de semn vom privi? După dovada învierii lui Isus Hristos; după dovada că El este viu în mijlocul nostru, așa-i? Nu așa spune Biblia? Avem semnul Sodomei în lumea de astăzi? Avem semnul lui Noe? Avem toate acele lucruri? Ce a spus El că se va întâmpla în zilele care vor fi asemănătoare acelor zile? Va fi descoperit Fiul omului, este adevărat? Ce înseamnă „descoperit”? „Făcut cunoscut.” Tot ce este descoperit este făcut cunoscut. Deci Fiul omului va fi făcut cunoscut. Ei bine, și dacă El este Același ieri, azi și în veci, nu va face același lucru, ca atunci, ca să se

facă cunoscut? Sigur că-l va face. Câți credeți aceasta? Bine.

Este toată lumea pregătită? Prieteni, nu știu dacă vom reuși să ajungem la toți, dar aș vrea să fiți foarte atenți. Fiți respectuoși, rugați-vă și credeți. Dacă se întâmplă ceva și acel duh pleacă de la voi, ceilalți să stea liniștiți și să nu se îngrămădească acolo să vadă.

Acum vreo două luni, într-o duminică dimineața s-a întâmplat ceva în biserica mea. Satan a încercat să atragă atenția oamenilor. În adunare era prezent un englez pe nume Way, un bărbat care trăiește în Minot. Dacă vreți, putem să vă dăm adresa lui. El trimite benzile înregistrate la adunările de peste ocean, dar la un moment dat în timpul adunării, s-a revoltat împotriva a ceea ce am spus. Eu m-am uitat și am văzut că peste el era un duh îngrozitor.

Cu câțva timp înainte de aceasta, l-am luat deoparte și i-am zis: „Domnule Way, ai cumva probleme cu inima? De asta ai venit la mine?” El nu a fost de acord și s-a împotrivit la ceea ce spuneam, dar o lună mai târziu s-a dus la medic, iar acesta i-a spus: „Inima ta este foarte bolnavă.”

Astfel, în dimineața aceea a venit în adunare și capul lui încăpățânat de englez s-a revoltat împotriva a ceea ce am spus. Soția lui, o minunată femeie norvegiană, este soră medicală și stătea chiar lângă el. La un moment dat, eu am spus ceva și el s-a revoltat imediat în sinea lui și nu a fost de acord. Noi cântam, iar el stătea în picioare, și dintr-o dată și-a dat ochii peste cap, fața i s-a înroșit foarte tare și s-a prăbușit mort la pământ. Ei bine, în clipa aceea biserica a început să strige și așa mai departe, dar eu le-am spus: „Stați calmi, fiindcă ați fost învățați ce trebuie să faceți în asemenea situații. Ar trebui să știți că trebuie să rămâneți liniștiți.”

Soția lui a început să-i facă masaj cardiac, dar el era deja mort. Femeia a început să țipe, dar eu i-am zis: „Stai soră liniștită, să mă dau jos de la amvon, fiindcă noi nu știm ce vrea să facă Tatăl.” Când am ajuns lângă el, era țeapăn, cu ochii dați peste cap și nu îi simțeam inima. Soția lui a început să țipe din nou, dar eu am

repetat: „Nu știu ce vrea să facă Tatăl ceresc, dar cred că a făcut-o cu un scop.” Și am continuat: „Fratele Way s-a revoltat împotriva a ceea ce am spus.”

„Așa este,” a spus femeia, „mi-a șoptit că nu este de acord cu ceea ce ai spus.”

„Nu ar fi trebuit să facă aceasta,” am răspuns eu, după care m-am rugat și am zis: „Tată ceresc, iartă-l pe fratele Way pentru greșeala lui,” și i-am chemat înapoi duhul de viață. El a deschis ochii și a șoptit: „Frate Branham...” și s-a întors la viață, așa că este din nou printre noi.

Vedeți? Dacă iese ceva de sub control, să rămâneți liniștiți în continuare. Aceasta s-a întâmplat de mai multe ori, și audiența este cea care face tulburare. Desigur, oamenii tânjesc după Duhul Sfânt și este un lucru bun că vreți să-L lăudați pe Dumnezeu pentru ceva, dar când sar toți în sus pentru că vor să vadă ceva, se ridică de pe scaune și aleargă în jur vorbind unii cu alții, se produce numai confuzie. Nici măcar Isus nu a putut să-i vindece pe oameni într-o asemenea atmosferă, așa-i? Biblia spune că uneori i-a condus pe bolnavi afară din oraș și s-a rugat pentru ei acolo deoparte.

Femeia care stă aici este mai tânără decât mine și pare sănătoasă și puternică. Eu nu o cunosc. Mă gândesc că biserica de ieri și-ar fi pus mâinile peste această femeie, sub semnul dovedit al lui Dumnezeu, s-ar fi rugat pentru ea și apoi s-ar fi văzut dacă avea suficientă credință ca să fie vindecată. Acesta este felul în care a lucrat Dumnezeu ieri, dar pentru astăzi a făgăduit ceva diferit, a făgăduit Cuvântul. Sunt sigur că înțelegeți ce vreau să spun. Noi suntem într-un alt timp acum și cred că este mai bine. Cum am spus, eu nu o cunosc pe femeia aceasta, dar Duhul Sfânt o cunoaște.

Noi avem un tablou biblic pentru acest lucru. Dacă ați merge în Israel, ați vedea că fântâna aceea este tot acolo, acoperită de buruieni de sus până jos. În locul acela s-a întâlnit Isus cu femeia aceea și i-a spus ce problemă avea, iar ea a știut că acela era semnul ceasului în care trebuia să vină Mesia, este adevărat? Da, ea a

știut aceasta.

Ei bine, dacă El este Același ieri, azi și în veci și a făgăduit să Se descopere pe Sine în același fel, înseamnă că trebuie să vedem din nou semnul Lui.

Nădăjduiesc că înțelegeți cu toții că nu vreau să spun că eu aș fi Acela sau că ar fi vreunul din frații mei sau oricare alt om, ci vreau să spun că este vorba de Isus Hristos, Unsul lui Dumnezeu. Înțelegeți? El a murit pentru ca slujba Lui să fie continuată de biserica Sa care Îi recunoaște Cuvântul. Aceasta nu înseamnă că ar face vreo diferență pentru mine sau pentru oamenii de aici, fiindcă noi toți suntem păcătoși salvați prin harul Său. El a făgăduit că va face acest lucru, iar eu stau aici pentru că așa mi-a poruncit El. Acesta este motivul pentru care nu am nici un fel de îndoială sau de frică.

Doamnă aș vrea să te uiți puțin la mine. Dacă ați observat, eu învăț și predic în același timp. Cele mai puternice adunări de rugăciune cu descoperirea lucrurilor ascunse, le-am avut în vremea când predica fratele Baxter sau altcineva, iar eu veneam din altă cameră când rândul de rugăciune era deja pregătit. Atunci mergeam doar și mă rugam pentru oameni, dar acum trebuie să trec de la predicare la rugăciunea pentru bolnavi.

Predicarea sub inspirație este un dar. Biblia spune că unii sunt apostoli; alții, profeți; alții, învățători; alții, evangheliști și alții, păstori, acestea fiind slujbele din biserică. Este posibil însă ca unii să aibă și mai multe din aceste slujbe, cum a fost cazul lui Pavel. Câtă vreme există un apostol, trebuie să fie și un profet, iar câtă vreme există un profet, trebuie să fie și un evanghelist. De ce predicatorii sunt de acord că trebuie să fie un păstor și un evanghelist, dar tăgăduiesc că trebuie să fie un profet? Vedeți? Aceasta se întâmplă când alegi ce vrei tu și vorbești ceva ce nu este adevărat, dar Dumnezeu este propriul Interpret al Cuvântului Său și El este Cel care spune dacă ceva este adevărat sau nu.

Dacă Duhul Sfânt îmi va descoperi ce ai făcut, cine ești sau orice altceva, Acela

este El, nu eu. Este ca în cazul unui vis. Eu spun ceea ce văd. Acesta este un semn, iar în spatele lui este glasul semnului. Semnul este ceea ce face, iar glasul este ceea ce spune. Deci dacă semnul este adevărul, înseamnă că și Cuvântul pe care îl predic este adevărul. Nu cumva tocmai aceasta a fost dovedit în seara aceasta din Biblie? Crede audiența din toată inima? Aceasta ar trebui să pecetluiască totul.

Eu nu o cunosc pe femeia aceasta. Aici este Cuvântul lui Dumnezeu, iar predicatorii stau acolo. Vedeți? Nu am văzut-o în viața mea și nu știu nimic despre ea. Dacă este adevărat, ridică mâna să vadă și audiența.

Isus a știut că trebuia să meargă în Samaria, pentru că L-a trimis Tatăl acolo, iar când a venit femeia la fântână, a știut că ea era cea pe care o aștepta. Apoi a vorbit cu ea până când a aflat care era problema ei.

Aceasta fac și eu acum. Încerc să mă dau la o parte, ca să poată vorbi El cu tine. Da, prin harul lui Dumnezeu care mi-a descoperit problema acestei femei, pot să spun de ce este aici. Ea are mai multe tumori în intestine. Așa este. Crezi că El te va vindeca și te va face bine? Crezi aceasta? Și mai este cineva pentru care te rogi, așa-i? Crezi că El poate să vindece ochii băiețelului tău și să îl facă bine? Vedeți? El ia acest lucru și îl arată în detaliu. Du-te și crede.

Ea nu a prins vindecarea de la început, pentru că era frământată de problema cealaltă. Apoi am văzut Lumina și ea mi-a arătat că femeia se mai ruga pentru ceva. Astfel, El a descoperit totul.

Vedeți? Trebuie doar să credeți. Oh, dacă v-aș putea explica credința! Aceasta ar face ca fiecare persoană de aici să creadă chiar acum, este adevărat?

Ce mai faci? Cred că și noi suntem străini unul pentru celălalt, așa-i? Eu nu știu cine ești, de unde vii sau orice altceva despre tine, dar Dumnezeu știe toate acestea. Dacă El îmi va descoperi care este problema ta, vei crede că sunt

slujitorul Lui? Stați cât se poate de liniștiți! Tu ai tensiune din cauza stării nervoase pe care o ai. Așa este. Din pricina aceasta obosești foarte tare. Ea este o persoană foarte cumsecade și crede cu adevărat. Sunt foarte recunoscător pentru aceasta. Da, domnilor.

Tu ești o persoană cumsecade, dar ai o familie foarte bolnavă. Soțul tău are tensiune mare și probleme cu inima. Fiul tău are și el probleme cu inima, dar văd că mai este cineva pentru care ești foarte îngrijorată. Este o umbră întunecată. Da, fiul tău este umbrit de această umbră, fiindcă este un bețiv. Este adevărat, așa-i? Bine. Crede și el va fi bine. Toate lucrurile sunt posibile pentru cei ce cred. Dacă poți crede ceea ce a spus Dumnezeu, este suficient. Crezi că acesta este adevărul? Crezi că este ceea ce a spus El? El a făcut aceasta făgăduință, iar când El făgăduiește ceva, aceasta este totul. Și El a spus: „*Dacă crezi, totul este posibil.*”

Credeți cumva că cei bolnavi trebuie să stea aici pe platformă ca să fie vindecați? Nu este deloc așa. Ei nu trebuie să stea aici. Cei din audiență credeți din toată inima?

Doamna care stă acolo, are probleme cu inima. Doamna cu rochia maro, păr închis la culoare și ochelari. Când i-am spus femeii de aici despre problemele la inimă, tu ai avut un simțământ ciudat. Așa este. Ești departe de mine, dar ai atins Ceva. Acum crezi din toată inima? Ridică mâna dacă este adevărat. Bine.

Doamna de lângă această femeie, cea care stă cu mâna ridicată, are tensiune, dar dacă crede din toată inima, se va face bine. Dacă este adevărat, ridică mâna. Foarte bine. Spuneți-mi, ce au atins acești oameni?

Tu crezi că Dumnezeu va vindeca problema pe care o ai la inimă? Dacă L-ai lăsa, El ar putea face aceasta. Tu ești obligat să crezi, pentru că aceasta este singura cale ca să primești vindecarea lui Dumnezeu. Crezi aceasta din toată inima?

Doamna cu rochia aceea închisă la culoare, are probleme cu gâtul. Crezi că Dumnezeu te va face bine, doamnă? Vedeți? Voi nu trebuie să fiți aici pe platformă.

Fiți atenți! Imediat ce Lumina a plecat de la femeie, S-a dus la doamna din spatele ei, care plânge. Ce s-a întâmplat? Peste ea a venit un simțământ ciudat. Dacă este adevărat, ridică mâna. Acest simțământ ciudat a venit pentru că El vrea să te vindece de boala de stomac pe care o ai și să te faci bine. Crezi că El poate face aceasta? Amin. Trebuie doar să crezi. Așa este.

Acolo este un bărbat care mă privește curios. El are reumatism. Stă chiar acolo la capătul rândului. Crezi că Dumnezeu te va vindeca de reumatism și te va face bine? Dacă crezi aceasta, El te va face bine și te va vindeca. Totul este să poți crede aceasta.

Puteți vedea că El este Același ieri, azi și în veci? Puteți crede aceasta din toată inima? Dar dacă nu îți spun nimic? Tu știi că eu nu știu care este problema ta. Ce ar fi dacă nu ți-aș spune nimic, ai putea crede din toată inima? Cred că tu te-ai vindecat în timp ce stăteai acolo, așa că du-te și crede din toată inima.

Crezi că Dumnezeu te vindecă și că îl va vindeca și pe tatăl tău? Crezi că va ieși din spital vindecat de acea boală? Crezi? Tot ce trebuie să faci, este să crezi. Puteți vedea că este El?

Ce mai faci, doamnă? Uită-te puțin la mine. Tu ai o slăbiciune. Așa este. Și mama ta este bolnavă, așa-i? Ea are o problemă la inimă. Crezi că Dumnezeu poate să o vindece? O clipă... Și soțul tău va fi vindecat de problema pe care o are la stomac, iar fiica ta are o problemă la gât. Crezi că El a vindecat boala ei? Da. Nepoțelul tău, care este un copilăș micuț, leșină mereu. Crezi că a fost vindecat? Da, el este bine. Du-te și crede.

Aleluia! Ce facem? De ce nu Îl credem? Sunteți gata să Îl credeți? Haideti să ne ridicăm în picioare, în timp ce Duhul Sfânt Se pogoară peste audiență. Ridicați-vă și dați-I slavă! Credeți-L chiar acum, fiecare dintre voi. Duhul Sfânt este aici. Biblia este împlinită. Dați-I slavă în Numele lui Isus Hristos și veți fi vindecați! Amin.

- Amin -